

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.

Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A szerkesztő lakása: Pestvárosánál* 6-ik szám alatt.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven főtételben a kiadó hivatalban. Kérjük az ígatási díjakat az ígatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.

Hirdetések díjai: a háromhasábos petitor első hirdetésnél 4 kr., többszöri-
nél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beíratásért 30 kr.
Kiadóhivatal: Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Becskerekben, hova az előfizetést pénzek és ígatási díjak küldendők.

N.-Becskerek, 1876. márcz. 2.

„A magyar sajtó és az omladina“ ez címe a Pancsován megjelenő „B. P.“ legutóbbi vezércikkének, melyben a nevezett lap szokott finom irmodorában előadja, hogy a magyar sajtó időről időre kutatásra indul és ilyen alkalomkor délmagyarországban rendkívüli dolgokat fedez fel, így legközelebb azt is felfedezte a magyar sajtó hogy délmagyarországban a szerbek között az omladina most ismét erősebben agítal, hogy Miletis most még ügynököket is vett zsoldjába a kik a vidéket beutazva a népet a bekövetkezendő eseményekre előkészíték. A „B. P.“ csudálkozik hogy még a ki-
válóbb magyar lapok is ily rosszul vannak tájékozva a viszonyok iránt.

Közönségesen az a nézet, hogy e vidéken vannak ugyan féleszüek, de hogy nagyban és egészben a lakosság a magyar állameszme iránt hajlandóság-
gal viseltetik, és csak is egy kisebb kör létezik, mely magát omladinának nevezi és mely az ifju szerb eszme javára agítal. Valójában pedig másként áll a dolog mert vannak, ugyan e vidéken is értelmes és a magyar állameszmehez vonzó férfiak, a szerbek között, de a szerb nemzetiségnek többsége Miletis, Polit és Kosztics eszméi által meg van fertőztetve és ennél fogva ezen nemzetiségnek többsége Magyarország elleni folytonos öszveesküvésben létezik. Ha tehát valaki az ottani viszonyokat vagy pedig a szerb nemzetiség hangulatát alaposan megakarja bírálni, annak mindenkelelt tisztába kell jönnie ezen nemzetiség vágyai céljai és reményei felett, meg kell ismernie azon célokat, melyeknek elérésére ezen nemzetiség törekszik, és csak ez esetben fog magának ezen népfaj hangulatáról hü képet alkothatni.

A szerb úgy tekint magát mint ezen vidék tulajdonképeni gazdáját, a magyart pedig mint idegent ki ötlet kiszorítani és jogaitól vagy legalább nemzetiségétől

megfosztani törekszik. Ezen nézetet osztja ma a szerbek között a gazdag ugy mint a szegény és ezen nézet ép annyira vált hitágazatává mint a hogy Istent hiszen, s ama nézet vagy is inkább hitből alkotja a szerb nép magának politikai hitvallását. A szerb úgy tekintén magát mint ama vidék urát igen természetes, hogy ezen eszme következményeihez is ragaszkodik s mindenekelőtt feladatául tekinti a politikai hatalomnak kivívását s miután e téren magával szemben találja a magyart igen természetes, hogy vele mint ellenféllel áll szemben.

A szerb úgy tekinti a magyart mint földjének s politikai jogainak bitórlóját nemzeti fejlődésének akadályát vallásának veszélyeztetőjét, s ezen tant terjesztik a szószebből az iskolában a községházán a nyivános életben, egy szóval mindenütt a hol szerbek léteznek, és így támadt a magyar és a szerbek között oly ellentét, mely nemzedékekre kihát s melyhez a szerb nemzetiség többsége ragaszkodik. A szerb nemzetiséget tehát napról napra csak azon egy eszme foglalkodtatja, hogy miként lehetne elvesztett jogait visszanyerni. Ezen gondolat tartja folytonosan mozgalomban a szerb népet s erre tekintettel vannak elosztva a szerepek is közöttük.

A szerb mozgalom egyébiránt oly módon van szervezve, hogy ügynökökre kik a szerb községeket beutazzák egyáltalán nincs szükség, ügynökeik általán letelepedettek, mert ezek a papok, tanítók, szatócsok és egyéb foglalkozás nélküli egyének, kik folyvást áskálódnak s egész életüket a magyarországi elleni gyűlölség terjesztésének szentelik. Ha tehát a lapok azt hiszik, hogy most ügynökök utazzák be a végvidéket, úgy tévednek, itt az agitáció folytonos, fájdalom, hogy a megyék részéről ennek ellenében mi sem történik, sőt inkább a legnagyobb agitátorok a megyei coriphäusok különös jóindulatában részesülnek. Végre azt tanácsolja a „B. P.“ a magyar lapoknak,

hogy adjanak a megyéknek tanításokat a hazafiság felett, s ekkor tán ezek is megfelelnek az állam irányában és az omladina ellenében kötelességöknek.

Eddig a „Banater Post“, melynek hazafiúi érzelmében és jól értesült voltában kételkedni sem jögenk sem okunk, de azért cikkét észrevétel nélkül nem hagyhatjuk, nem kételkedünk benne, hogy a „B. P.“ híven ecseteli a helyzetet, sőt azt mondhatjuk, hogy mi is körülbelül olyannak ismerjük azt a végvidéken, de épen itt rejlik a „B. P.“ tévedése, ő a végvidékről akar szólni, az ottani viszonyokat ecseteli és szól — délmagyarországról, no már bocsásson meg a „B. P.“, de ne hasonlítsa az ösmegyékben lakó, az alkotmányos életre megért szerbeket — melyeknek nagyrésze jó hazafiakból áll, — a végvidékiekhez, általában az itteni viszonyokat ne vonja párhuzamba az ujonnan ide kapcsolt részek viszonyai-
val, ott nincsen értelmiség és az a végvidéken valóban csak fémivelt lelkes és tanító és miveletlen szatócsokból áll, és ezek vezetén ott a népet, csakugyan elmondhatni, hogy vak vezet a világtalant; és hová vezet? bizony nem egy jövő nagy szerbország elibe, hanem a romlásba, épen azért mert azok, kik hivatva volnának a népet a jóra vezetni erkölcsi és anyagi halladásán munkálkodni azt elhanyagolva nagy politikát űznek — a mihez nem értenek, népük fogy és hanyatlak úgy, hogy midőn tán egyszer elérkezik az általuk oly hönöhajtott átalakulás, maga a nép mely abban részt vegyen nem lesz többé jelen.

A megkérdetés, melyet a „B. P.“ a megyéknek szánt, valóban neveléses, mert nem leczkézi a „B. P.“ saját kedves törvényhatóságát Pancsova városát, hisz köztudomásu, hogy minden agitatio onnét ered és ott van a hazaellenes üzemeknek egyik fészke, a „B. P.“ maga mondja, hogy nem járnak ügynökök a végvidéken hanem az állandóan ott lakó

ügynevezett értelmiség agítal, tehát ha nincs ügynök kit fogjanak el a megyék vagy pedig a papokat és tanítókat deportálják, nehogy titokban agítalhasanak. A mi pedig a hazafisághani tanítást illeti majd ha a „B. P.“ emberei 800 évig fenntartották a végvidéken az alkotmányt úgy mint azt a megyék tették a magyar alkotmányt — ismét szóba állunk vele addig pedig jó lesz ha ő maga tart leczkét a pancsovai német társasörnek mely olyan igen szörnyen német hogy e nevet letenni semmi áron sem akarja.

Begaközi.

A torontalmegyei s nagy-kiskindai kerületi lötenyésztesi bizottmány elnökének emlékirata.

(Folytatás.)

Ezen sajnálatra méltó állapot alapoka részben a földmiveseknek, részben a kisbirtokosoknak évről évre növekvő elszegényedésében keresendő. A földmivesek valóban nem képesek már vonomarkáinak a szükséges élelmet adni; de a körülmények folytán lovak tartására s növelésére utalva vannak, minthogy különben egészen kereselképtelenek. Minél gyengébbek lesznek a lovak, annál többre van szükség, s a rendelkezésére álló takarmány mennyiség ugyanaz marad!! A kisbirtokosok pedig a lötenyésztest luxuszletnek tekintve, azzal csaknem egészen felhagytak, földjeiket szarvasmarhasegélyével művelik s a közlekedésre szükséges lovakat vásárlás utján szerzik be. Miután továbbá a lakosság által tenyésztest lovak ára csak 30—40 ft., nem lehet tagadni, hogy ily módon könnyebben jutnak célhoz, a midőn egy lónak ára nem több, mint a mennyibe féllevenkint egy csikónak rendszerint felnevelése kerülne. Igaz ugyan, hogy ezen lovak gyengék, hogy az ezekkel való kocsin menés s utazás nem tartozik az élet kellemetességei közé; de ő ezt is azon nélkülözések közé szá-

TÁRCZA

Részletek Nagy-Becskerek történetéből.

(Folytatás.)

A névtelen jegyző előadása, bár egyes részleteire nézve távol sem mondhatni kielégítőnek, egészben véve mégis annyira határozott, hogy biztos tájékoztatásunk szolgálhat. Szerzőnk a hódító magyar sereget Kenesától, azaz Kanizsától, a Seztüregen azaz Arankán, a Bega mellett Begueyn keresztül és a Temeszen át Pancsovához vezeti, minek következtében már is teljesen tájékozva lehetünk az utvonáira nézve. Gladnak főerősségei Pancsova Keve és Orsova lévén, bizonyos, hogy a hódító sereg hadtani kombinációjának főcélja volt Pancsova vidékére hatolni s vajjon képviselhető-e ily körülmények között, hogy ők, kik józan stratégiai tervén kívül főleg a gyorsaságtól remélhették a sikert, céljuk elérésére az egész más irányban fekvő Temesvárig térjenek ki s csak azon nagy kerülés után sieszenek le Pancsova felé? Kerülés és kitérés nélkül egyenes irányban haladtak annyival is inkább, mivel a seregvonulásra a temesvárpancsovai terület hasonlíthatlanul akadályozóbb volt semmint a kanizsa-beckerek-pancsovai. De ehhez még az is járul, hogy Temesvár felé haladva a honfoglalóknak több folyón kellett volna magukat átküzdeniök, nevezetesen Kanizsától jövet az Arankán innen a Temesvári utat átvágó Dvorinon, majd a Jeren, Nyárádon és a Brezsóván, pedig a Névtelen csakis a Csesztöröget és a Temest említi!

De mindezekben kívül nevezetes érvel képez még a Névtelen „vadum arenarum“-ja vagyis az általa említett „fővényes rév“-is. Seregöket a Temes vize felé indítva, táborot utének a fővényes rév mellett. Ha e fővényes rév a Temes folyó alsó részén esett, akkor nyilván újabb bizonyítékot találtunk arra, hogy a honszerzők Kanizsától Beckerekre hatoltak. Már pedig erre nézve semmi kételey sem foroghat fenn.

Egybevetve a Névtelen tudósítását a topographiai viszonyokkal, kitünik, hogy a fővényes révet Tomasovác vidékére kell helyezniünk.

Mindezek alapján hitelesítettnek gondoljuk az állítást, hogy a régi Beguey alatt nem értendő más, mint Beckerek.

És csakis így derül fel egyszerre és válik igazoltta egy különben nagyon sajátságos, mondhatni rejtélyes chartographi jelenség. Megvalljuk egy ideig kételkedő csodálkozással tapasztaltuk, hogy egyes képirok már felvették dolgozataikba e korszakra nézve Beckereket. Spruner történeti Atlasán, mely az alduai tartományok physiognomiáját tünteti fel az V. századtól a X-ikig, az agyon hallgatott Temesvár mellett ott van Beckerek! Hell térképén, mely a magyar Herodot történetkönyvéhez van készítve, az agyon hallgatott Temesvár mellett ott van Beckerek! A Fessler nagyszerű historiographiájához csatolt földabroszon, mely Torontál vármegyének Árpád alatti fekvését ábrázolja, ott van egyes egyedül Beckerek! Mindaddig, míg a Névtelen szövegéhez nem találtuk az exegetikai kulcsot, töprengtetve kérdeztük ugyan mi alapon történt ez?

Most azonban, hogy a Névtelen Begueyjének értelmére rájöttünk, már megnyugtató lehetünk aziránt, hogy az említett abroszok rajza a kérdéses hely tekintetében teljesen igazolt, valamint viszont a chartographia is keszesét képezi a Névtelen Begueyéről adott értelmezésünk történetiségének. És így ha Czoernig nyomozásai között, melyekkel a honfoglalók által a hazában előtalált törzsöket és gyarmatokat feltüntetni igyekezett, Beckerekre nem akadunk; vagy ha Pray buvárlati eredményeinek sorában, ugy mint ki a csanádi püspöki egyház tulajdonához hajtán tartozott, általa 68-ra vitt, helységeket összegyűjtöni rajta volt, Beckerekkel, mint már a honfoglaláskor létezővel, nem találkozunk; legyen ezennel e hézag is kitöltve azon nyilatkozattal, hogy Beckerek, mely már a római korszakban nyerte első alakulását, a népvándorlási zivatarokon át is fenntartotta magát s létezett a magyar ősök beköltöztekor.

Ezzel persze romba dől két másik hypothesis is! Bethlen Farkas állította, lehet hogy az akkori torontali nép élénkebb hagyományai alapján, mint Bárány nyilvánvalónak hiszi — miszerint Beckereket az alduai vidékekről jött, névleg a Haemus tájait s a Duna mellékét lakott bessenyők telepítették s neveztek el. Masok a kúnokot tartják Beckerek alapítóinak, mi annyiban egy Bethlen nézetével, mennyiben Anna Commena tanúságtétele szerint a kúnokkal a bessenyők nyelvökre nézve, homoglottói-ak, azaz azonosok valának. Ezek hivatkoznak azon kúnhalomokra, melyeknek Nagy-Becskerek határában, nevezetesen Bántelek, Csátágos, Écska és Ellemér felé akadhatni nyomára, csakogy e halmokra hivatkozva, nyilván összetévesztik egy a kort, mint a koronként szerepelt törzsek. Általan mind a két vélemény szükölködik a történeti érvekben és a következtetésében. Azt elismerjük ugyan, hogy egy a bessenyők, mint a kúnok egyaránt szerepeltek e vidékeken, de hogy Beckereknek nem a bessenyők-kúnok alapítóik és elnevezőik, kitetszik az eddig előadottakból, vagyis a körülményből, hogy e hely már régen létezett a bessenyők-kún előtti idöszakban, következöleg általuk nem is alapítottak, ha csak egy nem vesszük az alapítást, hogy a bessenyők és kúnok részéről újabb telepítvényi contingenszt nyert e helység. A másik vélemény illetöleg pedig hogyan lehet következtetéssel a IX—X-ik századbeli kúnok, mint alapítóik felvéte mellett a IV-ik századbeli hunokra hivatkozni? De az elnevezést illetöleg is Bethlen alig találhatott állításának támogatására a név hasonlatosságán kívül egyéb érpontra. Hiszen nyilvánvaló, hogy az etymologia egy ősi Beguey mellett elveszti minden bizonyító érvetjét arra nézve, miszerint Beckerek nevet nyert legyen azon néptől, melynek neve magyar nyelven bessenyő (pecseneg pjezenjeg), latin nyelvű homi öröknél pedig Besseni, Bisseni, Bessi, Picenati, Picenaci, Pacinacitae.

Nem is Bes-kereke, azaz Bessenyőkereke e helynév magyarázata, mint könnyen beláthatni, ha tekintetbe vesszük, hogy neve a

kérdéses korszak előtt Beguey volt s hogy, mielőtt Beckereké lett, Beche (Bece), Becke nevet viselt. Az ez iránti meggyöződés különben annál természetesebb, minél kevésbé vonhatni kétségbe, hogy a latin származék utánbizonyítható. Szabó Károly ugyanis azt állítja, hogy a Begének, Bögének, Begának latin neve Bega és a Bec, Bech, Beca névgyök csakugyan feltalálható a latin, illetöleg gall nyelvben. A Beguey teljesen megfelel e névtörténetnek, úgy hogy épen nem szükséges etymologiai tekintetben sem, anachronistice a későbbkori bessenyők appellativumához folyamodni. Bizonyítja ezt különben az is, hogy Jerney, ki a bessenyökröl és besenyő telepekröl, a Besce, Besen, Besence, Beseny, Besnye, Besnyö stb. rokonnhangu, értelmű s összetételü nevek etymographiai jellegéről mélyebb s alapos buvárlatokat bocsátott napvilágra és etymographiai származtatásiban annyira következetes, hogy még a Bosany és Varsany neveket is a bessenyökre vezeti vissza: az általa nagy számban felhozott etymographiai hely és birtoknevek közé nem sorolja Beckereket, bár a torontalmegyei helységek épen nem kerültek el figyelmét. Nevezetes egyébiránt még az is, hogy a latin nevezetel elég korán tette kétségessé.

Mondva volt, hogy a francia Corves Vilmos nemzetségéből származott, két rokon család, Beche és Gregor Becsét birtokukba vevén, annak nevöket kölcsönözék. De Podhraczký is, a budai krönika kiadója és glossatora, megjegyzi, hogy plurima Hungariae loca Bece appellata eius nomen referunt, t. i. azon Bece nevet, ki a budai krönikában és Kézainál mint Bece, majd alább Gerse, a pozsonyi krönikában mint Merse fordul elő, de amely utóbbi névvariantereket Horvát István, mint téveseket, Beségre javított. Minthogy pedig Horvát szerint Beckerek is az említett Bece-Gregor család birtokába ment át, hát könnyen történetelhet, hogy Begueyból ezután Beche, illetöleg Bece lett, azon hiszemet valószínűtve, hogy a birtokos család egyszersmind a névadó. (Folyt. köv.)

egyik vezére, Hubmayer pénzügyi és a bosnyák comité csehszlovényei következtében lemondott a commandóról s Svajczba szándékozik vonulni.

Oroszország. A balti tartományok fő-kormányzósága megszüntetett s ez az illető tartományok lakóinak mindennemű aggályokra ad alkalmat.

Spanyolország. Estella, a carlisták nagyjelentőségű vezetője elesett; elfoglalta Primo de Rivera tábornok. E jelentékeny fegyvertényvel Navarrában vége van vetve a polgárháborúnak. Estella elfoglalását kemény küzdelmek előzték meg; 20,000 emberből álló hadsereg eszközölte azt. Estella eleste minden körülmények közt a karlismus katonai capitulációját jelent. Alfons király Azevitiában tartó bevonulását. Az alfonsisták már Tolosába is bevonultak, a carlisták legtekintélyesebb tábornokai francia földre kényszerültek menekülni. Mig északon ily szerencsések Alfons király seregei, addig délen, úgy látszik, a republikánusok kezdenek mozogni. Andalusiában állítólag kiűrt a felkelés s Cadix kikötőjében a „Numancia” gőzös legénysége fellázadt.

Románia készülődéseit, illetőleg teljes souverenitása kieszközölésére a következőket írta a „K. N.”-nek: „Románia újév körül hatalmasan fegyverkezett. Ágyú-ütegeit szaporította; nyakrafőre beszerzett 80 ágyújához még hatvanat; 100,000 gyutús puskát hozatott Poroszországból; katonáinak létszámát 50,000-re igyekezett fölemelni. S mi több mindennél: a bukaresti kormány ki is jelentette nyilvánosan az úgynevezett „tractatusi hatalmak” kabinetjeinek a fegyverkezést céljait. A hatalmak részéről adott válaszközlésben jónak látták Bukarestben egyelőre csöbörbe dugni az égő kancsózt. Costaforu a román kormány részéről oda nyilatkozott, hogy Románia teljes függetlenségéhez nem kívántaték egyéb, minthogy a tributum-kötelezettség alul valahogyan szabaduljon. Károly fejedelem és Románia szives-örömetest capitálizálna ama tributumot, egyszerűen mindenkorra lefelve az évi járuléknak megfelelő tőkét váltásig, még ha netalán többbe is kerülne, mint 30—40 millió frankba. Ha az európai hatalmak egyetérténe Károly fejedelemmel, azonnal király lehetne a fejedelmi vasallból. A kamara engedélyezte a 15,000 emberből álló idej ujonczcontingentst.

Anglia. A királynő, mint India uralkodónője, új címet fog az angol korona eddigi címéhez esatolni. A brit leopárd mozogni kezd. Az indiai angol miniszter parlamenten beszéde, melyben az erősen hangsúlyozta, hogy Anglia közihe is tud vágni, ha összekötését Indiával valaki akadályoztatni merészelné, az orosz „Nord”-nak kellemlen náthát okozott. Az alsóház megadta a Suez-eszatonai részvények megvásárlása folytán a kormány által kért hitelt.

Szerbia. Kwarzoff belgrádi orosz főconsul erőlyesen figyelmeztette a fejedelmet és a miniszterelnököt, hogy Oroszországnak szándéka Szerbiát a háboru veszélyes ösvényétől, ha lehet, visszatartani.

HIRHARANG.

Ministeri elismerés. A földmivélségi- és kereskedelmi m. kir. miniszter úr ö Nagyméltósága megbizta megyénk főispánját, hogy az 1874. XX. (a keleti marhavész elleni intézkedésekről rendelkező) törvénycikknek a vezetésükre bizott város, illetőleg járás területén való fogantatása körül kifejtett végzettségükért Kulifay Lajos, Nagy-Becskek város polgármesterének, Nédits János, iteni városkapitányának, és Bakalovits Agoston, központi szolgabíróinak, a miniszter úr teljes elismerését tudokra adja.

Helyettesítés. Hadzsics János megyei almérnök elhunytá által megüresedett megyei almérnöki állomásra, megyénk főispánja tekintettel azon körülményre, hogy ezen állomás törvényszerű választás útján csakis f. évi május 8-án fog betölteni a tavaszi közmunka pedig ezen állomásnak mielőbbi betöltését használatlan teszi Fésüs Albert jeles képzettségű mérnököt, csókai lakost, helyettesítette megyei almérnöknek, minthogy pedig Fésüs mérnök úr a megyében a tiszta-marosi építészegyletnél már több év óta működik a viszonyokat ismeri, s a megye éjszaki részében lakó megye bizottsági urak által érdeméhez képest kedveltek; nem kételkedünk benne, hogy a bizottság bizalma is őt fogja az almérnöki állásba végleg behelyezni.

Halálozás. Megyénk egy köztisztviselőben álló veteránja, az általános ismert és becsült öreg úr, Fuchs Mihály, orszálosi uradalmi tisztartó, hunyt el február 23-án 73 éves korában. Február 24-én delután kisérték örök nyugalomra Oroszországon közrészvét mellett. A boldogult háza 30 évig a nyilt vendégszeretet meleg hajléka s különösen teli időben a megyei vadászatok központja volt. — Nyugodjék békeben a jó öreg egy hosszú életnek becsülettel megfuttott pályája után.

Elesapott járási tanfelügyelő. Az „Ujvidékben olvassuk: Pancsován Radja Lukács járási tanfelügyelő, rögtön fölmentetett hivatalától a közoktatási ministerium által. Fölmentetésének főoka, hogy ezen úr fölügyelete alatti járásában a legdühösebb államellenes irányu tankönyvek a legbiztosabb keletnek örvendhettek az iskolákban. A fölulvizsgálattal jelenleg foglalkozó főtanfelügyelő, Suttág Ferencz, csak Neudorfon magában több mint 200 tiltott tankönyvet kobozott el. Üdvözöljük közoktatási kormányunkat az erőlyes föllépés-

ért. Egyedül szigor és erély az, ami itt segíthet.

Megyénk rendkívüli közgyűlése folyó hó 27-én lesz, ezen közgyűlésen fel fog olvastatni a Deák Ferencz temetésén részt vett megyei küldöttségnek jelentése, a közgyűlésnek további tárgyai lesznek az 1876-ik évi közmunka feletti intézkedés és az időközben beérkezett ministeri rendeletek és hatósági levelek tárgyalása. Úgy értesülünk, hogy a közgyűlés első napján, vagyis márczius 27-én fog megtartatni a megyehatóság és Nagy-Becskek városa által együttesen rendezendő gyászünnepe is Deák Ferencz emlékére.

A nagy-kikindai kerület rendes évenyegedes közgyűlése, mint értesülünk, folyó hó 14-én fog megtartatni, mely alkalommal a mokri járáskapitányi állomás is törvényszerű választás útján betölteni fog; úgy hisszük, hogy ezen állomásra a helyettesített erőlyes és derek járáskapitány Iszakovits Milán úr fog megválasztatni.

A Kikinda—becskerekai vasút ellenében — úgy halljuk — Kikinda város részéről nehézségek támasztanak, főleg a terület átengedése tekintetben; minek folytán sokan komolyan foglalkoznak azon eszmével, nem volna-e jobb a vasutat Becskerekéről Zsomolyának vinni, megyei területen? ezen kérdésre legközelebb visszatérünk.

Deák Ferencz nagy hazánkfa emlékére a nagy-becskekerei református egyház f. hó 5-én délelőtti 10 órákor emlékbeszédet egybekötött gyászisteniztetetet tartand az ág. ev. egyház helybeli templomában.

Halálozás. Tóth Ede jeles színmű-irónk, kinek rövid, de fényes pályafutása valóban meteorzerű volt, a „Falu rossza” és még több jeles színműveknek koszoris szerzője, folyó év február 26-án elhunyt, a boldogult 1844-ben született Putnokon Gömör-megyében, csak két éve, hogy neve a nagy közönség előtt ismert, de ezen rövid szereplése is valóban a dicsőségi útja volt. „Kerekes András”, „Schneider Fanny”, „A kintornás család”, „Toloncz” az ő művei. Béke poraira!

Hivatalos körut. A nagy-kikindai kiv. kerület alkaptánya (alispán) Trifunác Mladen úr mult hetén a kerületben körutat tett, hogy a községek közigazgatását megvizsgálja és a kerület közigazgatási állapotát tanulmányozza. A körut első sorban a nagy-kikindai és mellenczei kerületre terjedt ki. — Mint a „T. L.”-nak jelentik, a fiatal törekvő alkaptány egy a kerület valamennyi közigazgatási ágát felölöl terjedelmes jelentésben dolgozik, melyet a legközelebbi kerületi közgyűlésen fog benyújtani, s melyben mindazon eszmék letve vannak, melyeket az alkaptány hivatalában érvényesíteni óhajt.

Az „ifjusági társaskör” bálja. Nem csatlakozunk optimizmusunkban, midőn lapunk előző számaiban ezen bálnak sikert jósoltunk, mert valóban oly szépen sikerült, hogy minden várakozásunkat felülmutta. Részt vetek ebben városunk szépei kivétel nélkül s a casino termének — mely ez alkalommal szűknek mutatkozott — minden zugát betöltötték. Főispánné ö méltósága — kinek a rendezőség a házi-asszonyi tiszt kegyes elvállalásáért mely hálájának kijelentése mellett díszes virágcsokrot s egy külön készített ezüstbe foglalt tánczrendet nyújtott át — nehéz hamuszín selyem ruhában jelent meg s szívelyes szeretetlenségével mindenkit elragadott. A díszes hölgykoszorúból királynői kiválasztani igen nehéz feladat, sőt merjük állítani, hogy teljes lehetetlenség lenne; mert oly igéző bájalokok közül mint: Arsenovics Mari, Babare Adél, Bielek Vilma, Emanuel Alexandrine és Olga, Popovits Natalia, Petrovits Madi, Popovits Emilia, Vécsey Ida k. a. stb. kik mindmegannyi habból kelt istennökként a bál termét gyönyörű édené varázsolták — királynét kiválasztani, nem volna egyéb a felizgott phantazia játszi kényénél. Hely szűke miatt terjedelmesebben nem írhatjuk ezen szép tánczvizgalmat s legyen elég megemlítenünk, hogy az első négyest 82 pár tánczolta s a kedélyes mulatságnak — melyre hölgyeink édesen fognak visszaemlékezni — a reggeli fél 7 óra vetett véget. A derek ifjusági kör gratulálhat magának, hogy első farsangi debutje ily fényes sikert aratott.

N.-Jécsa község elhatározta, hogy a tanítók fizetését fellemeli.

Homolócson a szerbek és románok egyházilag elválni szándékoznak.

Jázova községben egy ismeretlen nő hulla találtatott, mint a tör.-kanizsai szolgabíró a megyének jelenti.

Deák-gyász Bukovinában. József-falván m. hó 7-én tartotta az öreg Drusbéczy György lelkész a gyászisteniztetetet Deák Ferencz emlékéért. A nép meghatva hallgatta a derek öreg lelkész beszédét az elhunytól, kinek nevét jól ismerték, mert hisz egy év előtt a bukovinai józseffalvi magyar küldöttséget a fővárosban jártak az „öreg” úr igen nyájasan fogadta és beszélgetett velük, a mit a küldöttség mostanig emleget a falu nagyja és apraja előtt. Fájdalmasan hallgatták végig a gyászünnepeket, és jó öreg pásztoruk könyek közt elmondott gyászbeszédét.

A szerb izgatók érme. Volt alkalmunk látni, írja a „Hon”, azt a rézérmet, melyet a szerb izgatók a határvidéken osztogatnak a nép közt. Egy krajczár nagyságu és vastagságu, halványárga rézérmet ez, melynek egyik oldalán van Karagyorgyevics Péter mellképe, divatos salonkában, divatos nyakendővel, közepén elválasztott hajjal, borított

képbü, hegyes bajszu csinos fiatal ember. A nyomat tiszta dombort ad. A kép körül szerbül: Karagyorgyevics Péter neve van írva. A másik lapon egy zászló van, szerb felirással és körülötte e jelszó: „Egyesültek a szabadságban.”

Idvor község engedélyt nyert, hogy május és szeptember hónapokban országos vásárt és minden vasárnap hetivásárt tarthasson.

Baranda község folyamodott, hogy az állami ménék más helységbe áthelyeztessenek, mert jó takarmányt adni nem képes.

Jassyban a zsidókról. Jassyban a felebbviteli törvényszék 1875. évi szeptember 23-án 183. szám alatt következő ítéletet hozott: Tekintve, hogy az 1864. évi augusztus 20-án hozott törvény szerint a Romániában letelepedett idegenek közül csak a keresztényeknek van joguk házakat szerezni, és ezeknek is csak azon esetben, ha hogy ezek hazájában a románokra nézve e tekintetben a viszonyosság fennáll, miből következik, hogy a nem-keresztény külföldiek, mind például a zsidók, semmi esetben sem vehetnek Romániában ingatlanokat; tekintve, hogy a zsidók származásukra nézve idegenek, és pedig oly idegenek, kiknek hazájuk nincs, hogy ők nem csak idegenek, de azok is maradnak, amennyiben minden más nemzet két-három generáció után a belföld népével assimilálódnak, a zsidók ellenben az ő fajukhoz mindvégig hűek maradnak ugyanarra, hogy még azon esetben sem nevezetlenné románoknak, ha ilt születtek, ilt nevelkedtek és megletelepettek; tekintve, hogy a szervező rendszabályok X. részének 1. art. szerint csak keresztény külföldiek szerezhetik meg a polgárjogot, de nem a hebráusok, akik mindig idegeneknek tekintetnek; tekintve, hogy ezen különbség az alkotmány törvénybe is felvétele, amely azt mondja, hogy csak keresztény külföldi lehet románna, a zsidók ellenben, mivel nem keresztények, semmi esetre sem lehetnek románok; — tekintve, hogy az 1864. évi törvény a keresztény külföldieknek is csak azon esetben adja a jogot ingatlanok vásárlására, ha hogy azok országában a románokra nézve az ingatlanok vásárlására nézve teljes viszonyosság áll fenn, amiből következik, hogy ezen viszonyosság a zsidókra nézve élesik, amennyiben hazájuk nincs, és az 1864. évi törvény által a zsidóknak házat venni határozottan tiltatik stb. stb. a König Obadia zsidó által eszközölt házvétel megsemmisítettik.

Liszt Ferencz és az árvíz. A mester annyi jót és annyi szépet hallott a fővárosi Dunaszabályozásról, hogy teljes nyugalommal hallgatta az árvízről szóló híreket, s a nép rendszeren tulozni szokott képződésének róta fel azt az izgalmat, mely az utcákon lázongott. Ő korán fekszik, s lefekvés előtt rendszeren dolgozik meg. Este 8 óra után a vész hírek mind sürűbben érkeztek, s a mester barátai tartottak attól, hogy Liszt hal-téri lakása még az éjjel víz-koszorut kap. Barátainak egyike, gr. Apponyi Albert ajánlotta fel vész esetére magas ponton (a Szervita-tér Teley-házban) levő lakását éji szállásul a mester számára, s ezt azonnal tudatták a Lisztel egy házban lakó Ábrányival. Esti 9 óra után a Gellérthegy ágyúi megdördültek, s Ábrányi azonnal sietett Liszthez, kérve őt, hogy fogadja el gróf Apponyi ajánlatát. A mester bámúlt ez ajánlaton, s nem volt képes érteni, hogyan jöhet a hal-térre a víz? „Tes-sék csak a Duna partjára jönni, azonnal megtalálja.” Szólt Ábrányi és a Duna-partra vezette Lisztet. — Eppen akkor rohant azon szédítő sebességgel a duna-keszi jég. A lépcsők közül már akkor csak három volt egészen szabadon. „No ilyet nem mutat a Tiberis” — monda Liszt — s „ha már minden áron el kell hagynom lakóamat, hát legyen.” Sietett haza, és összeszedte azon holmikat, melyeket mindenkéül elvisz. Ezek voltak elkezdték kéziratai, napjaja, mely már két vastag kötetből áll, és egy csomó levél. Ezeket magához véve gróf Apponyi lakására ment, hol már várta reá. Még a vész el nem mulik, ott is fog maradni. A Teley-ház egyike a legmagasabb pontoknak, s az 1838-ki árvíz alkalmával is több száz menekültnek adott biztos födelet.

A tokaji bor hírnevét a 16. század közepe táján vitta ki. Addig a szeremeségi bor volt Magyarországon a legnemesebb, s ezen híret 276 óta bírta, mely évben Probus az első szőlőket ültette. Csak a mohácsi vész után kezdé a tokaji bor a szeremeségi bornak 1300 éves dicsőségét elhomályosítani.

IRODALOM.

A „Vasárnapi Ujság” folyó évi 9-ik száma megjelent következő tartalommal: Fábian Gábor (arczkép). — A csudalatos történet (folyt.). — Képek Görögországból (két képpel). Farkaslakoma (képpel). — Rajzok az Egyesült-Államokból (folyt.). — Strogoff Mihály utazása (folyt. képpel). — Melléklet: A jeges árvizek pusztításai. — A hétről. — Irodalom és művészet. — Közintézetek, egyletek. — Egyház és iskola. — Mi újság? — Halálozások. — Szerkesztői mondanivaló. — Sakkjáték. — Nyil-tér. — Hetinaptár. — Előfizetési díj: egész évre 8 ft., félévre 4 ft.

Rövid hírek.

A dettai katolikus templomból a mult hét elején ismeretlen tettesek ellopták a cibóriumnak nevezett ostayartót és más értékesebb tárgyakat.

Jácint atya a híres párisi egyházi szónok, ki később Genfben lelkészkedett, Bos-tonba van meghíva.

Viktoria angol királynői windsor kastélyában, a várbeli gyermekeket vasárnap kátéra tanítgatja.

Csehországban a prubrामी előleg pénz-tárban 81,900 frinyi sikkasztásra jöttek. Az elnök és pénztárnok már börtönben vannak.

Megölte egy szabómestert Eper-jesen az utcán.

Hunyady Dániel vámospércsi lakos az idén már 24 farkast pusztított el.

Véres verekedés volt a napokban D.-Földvár korcsmajában; többen életveszélyesen megsérültek.

Utonállók támadtak meg Bazias mellett egy gyapju kereskedőt; a szerencsétlent megölték, s még ruháitól is megfosztották.

Hármasokat szült Ikladon egy szabó-mester felesége: két leányt s egy fiut; mind a három fris egészségnek örvend.

Egy gyujtogatót ép akkor fogtak el Kamodón, midőn az égő csóvát egy ház eresze alá akarta dugni.

Roppant szélvész dühöngött a napokban Hazsinán, mely százados fákat tépelt ki a földből.

Azért ölte meg S.-Ujfaluban egy paraszt legény a szeretőjét, mert az mult vasárnap egy más legénnyel ment a templomba.

Csodaállatot fogott Sárosdon egy macska; ez a csodaállat tizenegy egér, melyek farkuknál fogva össze vannak növe.

Király ö Felsőge a budapesti Fröbel nőegyesületnek 250 forintot, a ligetfalvi róm. kath. községnek 300 forintot, és a mikó-ujfalvi róm. kath. templom belső felszerelésére 100 forintot adományozott.

Egy a Lipótmezőn őrt álló Rodich ezredbeli katona saját fegyverével agyonlőtte magát.

Simon Gyula mosonmegyei alispán kir. tanácsos lett.

Mohácson egy diurnista 50 pár tormás-virslit evett meg fogadásból.

Temes Gyarmaton Ökör-egylet alakult, tagjai azok lehetnek, kik ökrös szekéren járnak.

Bogács nevű káplánt izgatás miatt a szegedi kir. törvényszék egy havi fogságra ítélte.

Laibachban Varga nevű közkatona akasztottak föl, mert tisztjét lelőtte.

Körmöczön egy napszámos éhen halt meg.

Vugi község határában római téglákat találtak.

Molnár György megvált a népszinházról.

Csákvárott egy közkedvességű zsidó polgárnak legalaposabb reménye volt a törvénybíróshoz a helységben, de saját hitorsosai annyira korteskedtek ellene, hogy 9 szavazattal kisebbségben maradt.

Miletics ötven éves jubileumra készül. „Vagy azért él, hogy megjavuljon, vagy azért, hogy a jök edzésére szolgáljon.” Szent Agoston.

Egy paderborni hírlap kiszámította, hogy mióta Bismarck a katolikus papokkal küzd, ezek 60,000 franknyi bírságot fizettek az állampénztárba, s 50,000 napot töltöttek a börtönben.

Az oláh kormány a gabona kivitelét meg akarja tiltani.

Szegeden a mult hét elején egy Löwy Gyula nevű 14 éves fiút a lakház leomló fala maga alá temette.

Kecskeméten a mult hét elején egy paraszt gazdasszony annyira befűtötte a búbost, hogy össze-vissza repedezett s a szobába ömlő gőz három kis gyermeket megfojtotta.

VEGYESEK.

Jó gyomru herczeg. Mint bécsi lapokban olvassuk, Alexis orosz nagyherczeg, ha ugyan megtörtént, a bécsi „Hôtel imperial”-ban öt adag kaviárt fogyasztott el egymásután. Utána egy adag marhapecsenyét rendelt, ezután egy egész sült csirkét, 3 adag tészta, sajtot, gyümölcsöt, 14 császárszemlét és ismét egy adag kaviárt, s mindezt a legnagyobb étvágygyal ette meg. Aztán még szobába is felvitetett 3 kaviárt.

Tojás kivitel. Erdélyország tyukjainak áll most a világ. Egész ügynökség van mostan szervezkedve, mely Erdély s respective Kolozsvár piacairól halommal vásárolja össze a tojásokat s óriási hordókkal szállítja Berlin és Hamburg piacaira.

Hogy haladnak a török zultán fiai. Chefket effendi, a zultán egyik fia, legközelebb tengerészeti őrnaggyá neveztetett ki, pedig még csak 13 éves. Valószínű, hogy mire 15 éves lesz, legalább is tengernagynak fogják kinevezni. — Bátyját, Jussuf-Izzedin effendit, szintén ily rohamosan léptették elő; már is tábornagy, és a testőrség főparancsnoka. A török hercegek kényelmesebb életet élnek, mint az európai hercegek, kik alapos tudományoknak alávetvék és szigorú vizsgálat szöktak tenni.

Büntetés arab népiskolákban. Egy utazó társaság, a mely Kairon túl a piramisokat megtekintette, e városban több népiskolát is meglátogatott és ezek mindenikében egy-egy európai magas tetejű kalapot látott a szögön függeni. Egyik tanító, kihez a tolmács ez iránt kérdést intézett, azt a felvilágosítást adta a kalapokra nézve, hogy azokat engedetlen gyermekek fejére szokták tenni és hogy ez az iskolában a legsúlyosabb büntetés.

Kenyér örletlen buzából. Cecil nevű francia mérnök egy módot talált fel, mely szerint az örletlen buzából is lehet kenyeret sütni. A készítés módja ez: Miután a buza jól megmosatott, kiszárított és megrostáltatott, egy három hengerbe lehámoztatják. Ezután hig kovászba öntve 25 foknyi (C.) melegség mellett 6—8 óráig marad s ekkor hengerrel szélőrszólva szokott módon só és víz hozzáadásával tészta gyurátik, s kiszaggatva megsütlek. Ily eljárás mellett a kenyér ízletesebb, táplálóbb s a mi szinte nagy fontossága, ugyanannyi buza 50%-al több kenyeret ad, mint ha lisztbe van őrölve.

Jegyzőfizetés a múlt században. A tamási régi városi könyvek tanúsítása szerint a tamási notárius conventiója 1730-ik évben a következő volt: 20 forint készpénz, (persze scheinba), 16 mérő buza, egy pár csizma, 6 szekér fa. 1751-ik évben: 30 frt. készpénz, 24 mérő buza, 12 szekér fa, 12 font fagygyu s egy pár új csizma, föld; ezen kívül husra 1 ft., korcsmára 2 ft. 1772-ik évben az ottani notárius: Vertics Ferencz mester fizetése 40 évi szolgálat után megjavított, de hozzá van téve, hogy kin levő adóssága saját lelkére marad.

Bismarck, le gascon. Bismarck „gasconade”-nak és „czélzatos hazugság”-nak nevezte azon hirt, mintha a német császár harcziás szándékot ápolna. A párisi lapok gunyosan veszik e nyilatkozatot tudomásul. A „Journal des Debats” elemzi e kifejezést: „gasconade”, s arra jut, amit mindenki tud, hogy az „hetyke, hánya veti furfangos” stb. jelentésű, s a francia nép egy vidéki elemére vonatkozik; nálunk talán a székelyt hasonlíthatnók hozzá. — Jellemzésül néhány adomát közül a „Journal des Debats.” Így egy „gas-

con” beletekintvén a tükörbe, ekkép kiáltott föl: „Ezer mennykő! Oly harcziás vagyok, hogy ha a tükörbe tekintek, szinte megijedek magamtól.” Egy más gascognei tiszt előkelő társaságban egy asztalnál ülve avval hetvenkedett, hogy „ma Villars-nál fogok ebédelni.” Villars tábornok, ki észrevétlenül éppen az asztalnál ült, kissé rozsz néven vette a föllentést s így szólt a gascognei tiszthez: „Uram, mondja ön legalább, hogy Villars urnál.” A gascon nem jött zavarba, s e gyors válaszal vágta ki magát: „Tábornok ur, mondják-e azt: Cæsar urnál?” A tábornok persze meg volt elégedve a bókkal. Valaki roppant fenyevesével dicsekedett. „Várjon”, szólta meg valaki, mondja meg nekem, telnek-e belőlök egy fogpiszkálóra? Még egy költeményt is említ a francia lap, „gascon” jellemzésére. A „gascon” egy érseknél ebédel. Ebéd közben egekig magasztalja a Garonne folyót. „De uram”, fakadt ki ő eminentiája, „hát e szerint a Tiber alig tekinthető pataknak a Garonne-hoz képest?” „Ah eminentiád, a Tiber, a Tiber”, szólta a gascon, ha a főséges Tiber ablakom alatt folyna, palackokba fognám fel vizét. — Bismarck a francia lap tudomása szerint igen jól beszél francziául s így e kifejezése nem tekinthető megnyugtatónak.

Közgazdaság.

A magyar borok hódítása Keleten.

A magyar borok eddig is egyik legkeresettebb hazai kivitelű czikk a külföld piacain, mindinkább magukra vonják a kereskedelmi világ figyelmét. Egy konstantinápolyi konzulági tudósítás, azon különféle czikkék közt, melyek különösen alkalmasak arra, hogy a saeczi csatornán Ázsiába, Bombayba szállítsanak, a magyar borokat emeli ki julesül. Egyszermind több magyarhoni nagykereskedést nevez meg, melynek borait a Duna-Fejedelemségekben és Törökországban nagyon kedvelik. Továbbá jelenti: „a Bombayba szállított francia borok a nemes magyar borokkal versenyezni nem képesek, mivel ezeknek Bombay nedves és hő éghajlata alatt a természetes erjedés által előidézett alkohol-tartalma nem hat oly kimerítőleg, mint a francia és általában a déli egövü borok, sőt ellenkezőleg az emberre élesztő és vidító befolyást gyakorol. — Továbbá a magyar nektár zsirosb a zamatosb, mint a francia, mely inkább csak szeszestermészeti. — A magyarhoni számos bornagykereskedő czégek közül csak a Sopron városában létező Flandorfer-féle czéget említi, melynek borai nagy hírnevet örvendenek. Találhatók ott enyhe, kellemes, jóízű zamatos borok, melyek mindannyi tanujelű annak, mennyire lehet észszerű pinceszagadalkodás által a magyar borokat nemesíteni.

Bolgár kertészcsaládok telepítése hazánkba. A földmívelési miniszter törvényhatóságunkhoz leiratot intézett, melyben előrebocsátván, hogy a hazai kisbirtokosok mily kis mértékben és föliletesen foglalkoznak a zöldségtermeléssel, mely pedig szépen jövedelmez és egészséges táplálékot ad, utal arra, hogy az évenként bevándorló bolgárság, habár kultura tekintetében e faj népünkkel nem mérközhetik, a zöldségkertészet terén oly magas industriát fejt ki, hogy akár az általuk elért eredményeket, akár az alkalmazásba vett igen egyszerű bár, de teljesen megfelelő öntözési rendszerüket tekintjük, lehetetlen, hogy komoly elis-

meréssel ne adózzunk hangyaszorgalmuk és ügyességüknek. Csakis utóbbi tényezők behatásának tulajdonítható az, hogy e bolgár kertészek, a czéljaikra kedvezően fekvő oly földterületekért, melyek előzőleg 5—10 frt. frt. jövedelmeztek, csak holdankint 20—50, sőt 60 frt. évi bérösszeget is képesek fizetni, e mellett nemcsak hogy a bérföld jövedelméből élelmiszer magukat, de sőt meg-
leptő összeget is takarítanak meg hon maradt családtagjaik számára, mi annál könnyebben történhetik, mivel hogy egy-egy (kataszteri) hold bruttó bevételét e kertészek 300—400 forintra képesek emelni.

A zöldségtermelés ily intenzív üzésének terjesztése, nemkülönben ama megfeszített szorgalom, s kézi ügyességre való példaadás szükségessége indították arra a minisztert, hogy a szorgalmas bolgárság egyes kis csoportjainak oly vidékeken való elhelyezését, esetleg végmegtelepítését tartsa kívánatosnak, mely vidékeken a konyhakertészeti ipar még fejletlenebb, esetleg nagyobb helybéli fogyasztásra, vagy a termény könnyű tovaszállítására nyújthatnak alkalmat, s a kertészet belterjes kezelésére nélkülözhetlen bármi kisebb terjedelmi folyó vagy álló vízzel rendelkeznek. Népművelés tettejéért a kézzelfogható kedvező eredmények, az idegenek által kiküzdött magas jövedelmek, leginkább lehet hivatva felkeltetni, s a sikeres példaadás időjárásával számos utazónkra találand. — Ezeknek előrebocsátása után fölbivja a miniszter a hatóságokat, hogy illető területükön főleg nagyobb fogyasztó községek közelében s vízek partján alkalmas helyeket szemeljenek ki ily bolgárkertészek telepítésére s erről aztán mielőbb tegyenek jelentést a kormányának.

APRÓSÁGOK.

Férj: De csak képzeld! itt kapom az itéletet, hogy éjjeli csendháborításért három napi fogságra vagyok ítélve. Ez mégis borzasztó!

Nő: (szórakozottan.) Oh, az épen nagyon jó lesz, mert az alatt én egész nyugodtan kivichseltetem a szobákat.

— Két tudós fagyoskodik egy téli kertben. Egy diák elhaladva előttük, a megjegyzést teszi: — Még egy pár foknyi hideggel több és felfedezik az északi sarkot.

Szobaleány: (a színház karzatán Julia és Romeo erkély-jeleneténél.) Istenem uram! már mért is nem lettem én inkább színésznő! — mégis csak szép lehet az, ha az embert minden este így szeretik!

Miből való ez a darab? — kérdi egy ur az utcán az opera darabot nyagató kintornástól. — Miből volna? hát a verklőből!

Nagyváradon egy kis lány azt kérdezte a mamájától, hogy az idén nem csütörtökön lesz-e húshagyó kedd. — „Oh nem”, felelt a mama — azt hiszem szerdán.

A leányházasító egyet javára tartott bálon „Zirzabella” kisasszony sétál ép oly büszkén mint soványan öcsése oldalán. A mélyen kivágott ruha szabadon

hagja azon hortobágyi pusztát, melyet Zirzabella kisasszony kebelének nevez.

Az ifju „balék” jogász, ki mint első éves az idén van legelőször Pesten, meglátja a hölgyet és szalad a vén „kozák” kollégájához:

— Láttad a Ficzi nénjét. Mennyire decoletirozva van!

— Igen — felel a phlegmaticus „kozák”, — de mi haszna? Minél többet mutat, annál kevesebbet lát az ember.

X. grófnének fodrasza meg fog házasodni. A grófné kétségbe van esve. Ez a Marczí fodrász hasznavehetlen lesz „házasága első heteiben”: ezt a grófné előre látja. És senki sem tudja oly dicséretesen megcsinálni a már-már köznapivá váló „à la chieu” frisurát. A grófné tehát minden módon igyekszik Marczit lebeszélni tervéről.

— Tehát ön csak mégis meg fog házasodni, Marczí? Kérde a multkor, mialatt Marczí egy vuklin művészkedett.

— Meg, méltóságos asszonyom.

— És kit akar tulajdonképp elvenni.

— Oh, az a kit én elveszek, az nem valami gazdag fényűző hölgy, mint méltóság; az csak egy szép leány.

Összeült a községi képviselőtestület által a községi földreklépes trágya kihirdetésével megbízott bizottság s midőn az igaz jószág hiányáról folya a szó jölelküleg felszólal egyik gatyás tag:

— Tisztelt trágabizottság! Hiszen ha csak ökör kell, itt vagyok én! — ha pedig ló, hát ott a fiam! (Értsd, hogy nekik van is elég a fel is válalják.)

Vándorlegény: Kérem alázatosan, szegény vándorlegény.

Gazda: Ejnye, nem szegény ez, ily erős fiatal embernek kéregetni mint te!

Vándorlegény: Nem is ilyenek kéregetek mint én, hanem magamnak.

Egy ur a vendéglőben oly asztalnál foglalt kappal fején helyet, melynél két ifju ember födellen fölül.

— Kinek néz ön bennünket?! rivall rá az ifjak egyike méltatlankodva.

— Mivel ifjaknak, — válaszolá ő.

— De mi önt épp az ellenkezőnek tartjuk.

— Így családhatnak az emberek egymásban! — volt a higgadt válasz.

Furcsa kérdés. Nem régebben egy thea-társaságban arról volt szó, hogy mily benyomást tesz az emberre azon személy, kit először látnak és a háziasszony megjegyzte: „En azonnal szerzem véleményemet valamely egyéniség felől és megvallom, nem emlékszem, hogy valaha csalódtam volna.” „Mama! — hangzik közbe a legifjabb figyermek rikácsoló hangja — miként vélekedél felőlem, midőn először láttál?” — E kérdés a társalgásnak rögtön más fordulatot adott.

H I R D E T É S E K.

106. sz. b. v. k. 1876.

(27—21)

Árverési hirdetmény.

A tek. nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszéknek mint váltóbiróságnak 1876. évi 734. számú végzése folytán közhírré tételik, miszerint a torontálmegyei takaréki és hitelbank kérelmére ugyanazon bíróságnak 1875. évi 5495. számú végzésével említett pénzintézet és több foglaltató javára néhai Rosenfeld Mór hagyatékától 1873. évi **Marcius 28-án** biztosításképp lefoglalt ingóknak, és követeléseknek Mencer Lipót zárgondnok által el nem adott illetőleg be nem szedett részére nevezetesen: egy 80 frtra becsült Polczér-féle vasszekrény és egy 200 frtra becsült hintóra, valamint körülbelül 32349 frt. 96 krt. kitévő könyv- és váltókövetelésekre nézve elrendelt, de mind-
eddig nem teljesített árverésnek helyben Nagy-Beckerek városháza előtt eszközölte f. évi **marcius 14. napja** d. e. 9 órára tüzetett ki.

Miről a venni szándékozók ezennel értesítelnek.
Kelt Nagy-Beckereken, 1876. február 2-án.

Marianovich János,
kir. bir. végrehajtó.

Házeladás vagy bérbeadás.

Az azelőtt Frank Ersebet-féle **écskai** tagás ház és magtár, kedvező feltételek mellett a „Torontálmegyei takaréki- és hitelbank” által szabad kézből eladatik vagy bérbe adatik. — Ajánlatok a nevezett intézet igazgatóságánál adandók be. (24—33)

Használaton kívül helyezett

régi vas- és sárgaréz-mértékek

vételnek

A vasgyár, erdőség és jószág-főigazgatóságtól
Reschiczán. (Bánság)

(26—31)

Felélés szerkesztő: Balás Frigyes.

Főmunkatárs: Dr. Szentkláray Jenő.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beckereken.

Ma csütörtökön, március 2-án 1876, az ujonnan épült Circusban

rendkívüli nagy

DISZ-ELŐADÁS

a magasabb műlovglás, löidomítás, kötéltáncz, erőműtan, testgyakorlat. ballet s némajátékból
új műsorozattal. — Záradéku!

HAMUPIPŐKE.

Nagyszerű és rendkívüli varázs néma-képlet, Preroult által a lovarda számára átdolgozva, előadja a hason-
nevű varázsinduló után begyakorolt 70 gyermek, kik 8—10 évesek. Különösen kiemelendő azon körülmény,
hogy a szinkör 5 perc alatt egy igen fényes teremé váltóztatattik át. Erre következik Európa, Ázsia főbb
embereinek megjelenése.

A megjelenő magas személyek nevei:

- 1) Az ünnepély hercege udvarmesterével.
- 2) Az indus király.
- 3) A hamupipőke és mostoha fiai.
- 4) Schlick tábornagy.
- 5) I. Napoleon.
- 6) Az ország két nemese.
- 7) Garibaldi tábornok.
- 8) Vilmos német császár.
- 9) Az ország két nemese.
- 10) Mac-Mahon, a francia köztársaság elnöke.
- 11) Victor-Emánuel, olasz király.
- 12) Az ország két nemese.
- 13) Radecky tábornagy.
- 14) A török szultán egy szerezcsen kíséretében.
- 15) Az ország két nemese.
- 16) Bismarck herceg.
- 17) A görög király.
- 18) Az ország két nemese.
- 19) Wrangel tábornok.
- 20) Az orosz császár egy kozák kíséretében.
- 21) Az ország két nemese.
- 22) John Bul, az angol nemzet képviselője.
- 23) Julius Caesar, római császár.
- 24) Az öreg Frigyes, Poroszország királya.
- 25) Az ország két nemese.
- 26) A ... császár és ...
- 27) Hamupipőke incognitó jelenik meg 4 szolgálal; — szolgál, inas, portás, mind rococo-ruhában, a legdiszesebben kiállítva. Minden nemzetbeli beérkező saját nemzeti himnuszal jelenik meg. Ezek előtt a Hamupipőke mostoha testvérehez megy, honnan együtt a bába mennek. Végül megtalálják a Hamupipőkét, mire következik a herceggeli egybekelése és diszmenet az ohez különösen készült kis ünnepi kocsiban.

Kimerítő magyarázatokat és műsorozatokat este a szinkör pénztáránál
10-10 krért kaphatni.